

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาผลการใช้รูปแบบการจัดการกับความเจ็บปวดต่อการรับรู้ความเป็นอิสระในการปฏิบัติการพยาบาลของพยาบาลและคุณภาพการพยาบาลตามการรับรู้ของผู้ป่วยในโรงพยาบาลตากฟ้า จังหวัดนครสวรรค์ ผู้วิจัยเปรียบเทียบผลการใช้รูปแบบการจัดการกับความเจ็บปวดกับการให้การพยาบาลตามปกติที่หอผู้ป่วยใน โรงพยาบาลตากฟ้า จังหวัดนครสวรรค์ ซึ่งเป็นการวิจัยกึ่งทดลองและเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการบรรยายและตารางประกอบ แบ่งเป็น 3 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง แบ่งเป็น

1.1 กลุ่มพยาบาลวิชาชีพ

1.2 กลุ่มผู้ป่วย

ตอนที่ 2 การรับรู้ความเป็นอิสระในการปฏิบัติการพยาบาล

2.1 ข้อมูลเกี่ยวกับการรับรู้ความเป็นอิสระในการปฏิบัติการพยาบาล

2.2 เปรียบเทียบความแตกต่างของการรับรู้ความเป็นอิสระในการปฏิบัติการพยาบาลของพยาบาลก่อนและหลังการใช้รูปแบบการจัดการกับความเจ็บปวดในผู้ป่วยที่มีความเจ็บปวดแบบเฉียบพลันโดยรวมและรายด้าน

2.3 ความคิดเห็นของพยาบาลวิชาชีพเกี่ยวกับการรับรู้ความเป็นอิสระในการปฏิบัติการพยาบาลต่อผู้ป่วยที่มีความเจ็บปวด

ตอนที่ 3 คุณภาพการพยาบาลตามการรับรู้ของผู้ป่วยใน

3.1 ระดับความเจ็บปวด

3.1.1 เปรียบเทียบระดับความเจ็บปวดก่อนและหลังการประคบเย็นในผู้ป่วยที่มีความเจ็บปวดแบบเฉียบพลันของกลุ่มทดลอง

3.1.2 ข้อมูลความเจ็บปวดของผู้ป่วยกลุ่มทดลอง

3.2 ความพึงพอใจในคุณภาพการจัดการกับความเจ็บปวดของผู้ป่วยที่มีความเจ็บปวดในกลุ่มทดลองที่ได้รับรูปแบบการจัดการกับความเจ็บปวดและในกลุ่มควบคุมที่ให้การพยาบาลตามปกติ

3.2.1 ข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจในคุณภาพการจัดการกับความเจ็บปวด

3.2.2 เปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจในคุณภาพการจัดการของผู้ป่วยในกลุ่มที่ใช้รูปแบบการจัดการกับความเจ็บปวดและกลุ่มที่ให้การพยาบาลตามปกติ

3.2.3 ความคิดเห็นของผู้ป่วยเกี่ยวกับการจัดการกับความเจ็บปวดและสิ่งที่มีผลต่อความเจ็บปวด

เพื่อให้เกิดความกระจ่างชัดในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตารางต่างๆ ผู้วิจัยจึงกำหนดสัญลักษณ์แทนตัวแปรต่างๆ ดังนี้

$\bar{X}$ แทน ค่าคะแนนเฉลี่ย

SD แทน ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

t แทน สถิติทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของข้อมูล 2 กลุ่ม

Z แทน สถิติการเปรียบเทียบความแตกต่างของข้อมูลก่อนและหลัง

ด้วยวิธี Wilcoxon signed rank test

p แทน ค่าความเชื่อมั่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

MR แทน ค่าเฉลี่ยของอันดับ

df แทน ระดับชั้นของความเป็นอิสระ

n แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

1.1 กลุ่มพยาบาลวิชาชีพ

ข้อมูลนี้ได้มาจากแบบสอบถามชุดที่ 1 ส่วนที่ 1 เป็นข้อมูลส่วนบุคคลของพยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในตึกผู้ป่วยใน โรงพยาบาลตากฟ้า รายละเอียดดังในตาราง 1

ตารางที่ 1 จำนวนของข้อมูลทั่วไปของกลุ่มพยาบาลวิชาชีพ (n = 9)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน
1. ช่วงอายุ	
20 – 30 ปี	3
31 – 40 ปี	3
41 – 50 ปี	3
2. ประสบการณ์ในการปฏิบัติงานในหอผู้ป่วย	
1 – 10 ปี	6
11 – 20 ปี	1
20 ปีขึ้นไป	2
3. วุฒิการศึกษาพยาบาล	
ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	9

จากตาราง 1 พบว่า พยาบาลวิชาชีพมีอายุอยู่ในช่วง 20 – 30 ปี, 31 – 40 ปี และ 41 – 50 ปี จำนวน 3 คนเท่ากัน ส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานในหอผู้ป่วย 1 – 10 ปี จำนวน 6 คน และทุกคนมีวุฒิการศึกษาสูงสุดคือปริญญาตรีหรือเทียบเท่า

1.2 กลุ่มผู้ป่วย

ข้อมูลนี้ได้มาจากแบบสอบถามชุดที่ 3 ส่วนที่ 1 เป็นข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ป่วยที่มีความเจ็บปวดแบบเฉียบพลัน รับไว้รักษาในโรงพยาบาลตากฟ้าโดยแบ่งเป็นกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง จำนวนทั้งสิ้น 30 คู่ รายละเอียดดังในตาราง 2

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของข้อมูลทั่วไปของกลุ่มผู้ป่วย (n = 60)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	20	33
หญิง	40	67
2. อายุ		
12 – 20 ปี	12	20
21 – 30 ปี	18	30
31 – 40 ปี	11	18
41 – 50 ปี	14	24
51 – 60 ปี	5	8
3. ระดับการศึกษาขั้นสูงสุด		
ไม่ได้เรียนหนังสือ	2	3
ประถมศึกษา	34	57
มัธยมศึกษา	18	30
ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	3	5
อื่นๆ	3	5
4. การวินิจฉัยโรค		
อุบัติเหตุทั่วไป	20	33
แผลหลังผ่าตัด	8	10
คลอดบุตรปกติ	12	20
ปวดท้อง	10	17

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
ปวดศีรษะ	8	13
ปวดหลัง	4	7
5. ระยะเวลาที่ทำการรักษาอยู่ในโรงพยาบาล		
1-3 วัน	41	68
4-6 วัน	16	27
7-9 วัน	2	3
13 วันขึ้นไป	1	2
6. สิทธิการรักษาพยาบาล		
บัตรประกันสุขภาพถ้วนหน้า	43	72
สวัสดิการข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ	7	11
พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ	6	10
จ่ายเอง	3	5
ประกันสังคม	1	2

จากตาราง 2 พบว่ากลุ่มตัวอย่างผู้ป่วยส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงจำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 67 ช่วงอายุส่วนใหญ่ของผู้ป่วยอยู่ระหว่าง 21-30 ปี จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 30 รองลงมาคือ ช่วงอายุ 41-50 ปี จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 24 มีระดับการศึกษาขั้นสูงสุดส่วนใหญ่คือระดับประถมศึกษา จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 57 รองลงมาคือมัธยมศึกษา จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 30 การวินิจฉัยโรคส่วนใหญ่เป็นกลุ่มอุบัติเหตุทั่วไป จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 33 รองลงมาเป็นกลุ่มคลอดบุตรปกติ จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 20 ระยะเวลาที่ทำการรักษาอยู่ในโรงพยาบาลสูงสุด 1-3 วัน จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 68 รองลงมาคือ 4-6 วัน จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 27 ผู้ป่วยส่วนใหญ่ใช้สิทธิการรักษาพยาบาล คือ บัตรประกันสุขภาพถ้วนหน้า จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 72 รองลงมาคือสวัสดิการข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 11

ตอนที่ 2 การรับรู้ความเป็นอิสระในการปฏิบัติการพยาบาล

2.1 ข้อมูลเกี่ยวกับการรับรู้ความเป็นอิสระในการปฏิบัติการพยาบาล

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานก่อนและหลังการทดลอง และระดับการรับรู้ความเป็นอิสระในการปฏิบัติการพยาบาลโดยรวมและรายด้าน (n=9)

การปฏิบัติการพยาบาล		$\bar{X}$	SD	ระดับความเป็นอิสระในการปฏิบัติการพยาบาล
การรับรู้ความเป็นอิสระในการปฏิบัติการพยาบาลโดยรวม	ก่อน	3.87	0.33	สูง
	หลัง	4.22	0.40	สูง
ด้าน 1 การใช้ความรู้ความสามารถในการปฏิบัติการพยาบาล	ก่อน	3.58	0.64	สูง
	หลัง	4.14	0.38	สูง
ด้าน 2 กระบวนการปฏิบัติการพยาบาล	ก่อน	3.93	3.93	สูง
	หลัง	4.23	0.47	สูง
ด้าน 3 การตัดสินใจทางคลินิก	ก่อน	3.81	0.37	สูง
	หลัง	4.19	0.46	สูง
ด้าน 4 การปฏิบัติงานร่วมกับบุคคลอื่น	ก่อน	4.11	0.43	สูง
	หลัง	4.29	0.35	สูง

จากตาราง 3 พบว่า ความเป็นอิสระในการปฏิบัติการพยาบาลก่อนการใช้รูปแบบการจัดการกับความเจ็บปวดในผู้ป่วยที่มีความเจ็บปวดแบบเฉียบพลันและหลังการใช้รูปแบบการจัดการกับความเจ็บปวดในผู้ป่วยที่มีความเจ็บปวดแบบเฉียบพลันทั้งโดยรวมและรายด้านทุกด้านมีความเป็นอิสระในการปฏิบัติงานอยู่ในระดับสูง

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับการรับรู้ความเป็นอิสระในการปฏิบัติ
การพยาบาลรายชื่อก่อนและหลังการทดลอง (n = 9)

การปฏิบัติการพยาบาล		$\bar{X}$	SD	ระดับความเป็นอิสระในการปฏิบัติการพยาบาล
ด้านการใช้ความรู้ความสามารถในการปฏิบัติการพยาบาล				
1. การปฏิบัติงานของพยาบาลอยู่บนพื้นฐานความรู้ความสามารถของตนเอง	ก่อน	4.22	0.67	สูง
	หลัง	4.11	0.60	สูง
2. พยาบาลให้การพยาบาลเพื่อบรรเทาความเจ็บปวดโดยใช้แนวคิดและทฤษฎีทางการพยาบาล	ก่อน	3.44	1.13	ปานกลาง
	หลัง	4.11	0.33	สูง
3. พยาบาลใช้ผลการวิจัยมาปรับเปลี่ยนบทบาทของพยาบาลในการปฏิบัติการพยาบาลผู้ป่วยที่มีความเจ็บปวด	ก่อน	2.67	0.87	ปานกลาง
	หลัง	3.78	0.67	สูง
4. พยาบาลกำหนดบทบาทและกิจกรรมด้วยตนเองในการจัดการกับความเจ็บปวดตามขอบเขตอำนาจหน้าที่ที่กำหนด	ก่อน	4.00	0.71	สูง
	หลัง	4.56	0.53	สูงมาก
ด้านกระบวนการปฏิบัติการพยาบาล				
5. พยาบาลทำการสอนและให้คำแนะนำแก่ผู้ป่วยเพื่อบรรเทาความเจ็บปวด	ก่อน	4.00	0.71	สูง
	หลัง	4.44	0.53	สูง
6. พยาบาลได้ประเมินสภาพผู้ป่วยทั้งร่างกายจิตใจ อารมณ์ และสังคมอย่างครอบคลุมเพื่อวางแผนการพยาบาล	ก่อน	4.22	0.44	สูง
	หลัง	4.22	0.66	สูง
7. พยาบาลได้วางแผนการพยาบาลและกำหนดกิจกรรมการพยาบาลเพื่อลดความเจ็บปวดสอดคล้องกับสภาพปัญหาความต้องการของผู้ป่วยรายบุคคล	ก่อน	4.11	0.60	สูง
	หลัง	4.56	0.53	สูงมาก

ตารางที่ 4 (ต่อ)

การปฏิบัติการพยาบาล		$\bar{X}$	SD	ระดับความเป็นอิสระในการปฏิบัติการพยาบาล
8. พยาบาลรับผิดชอบให้การพยาบาลที่กำหนดไว้ด้วยตนเองแก่ผู้ป่วยและครอบครัวอย่างต่อเนื่อง	ก่อน	3.44	0.88	ปานกลาง
	หลัง	4.00	0.71	สูง
9. พยาบาลได้ติดตามประเมินผลการพยาบาลอย่างต่อเนื่องตามความคาดหวังที่กำหนดไว้ในแผนการพยาบาล	ก่อน	3.78	0.67	สูง
	หลัง	3.89	0.60	สูง
10. พยาบาลได้ทำการบันทึกและรายงานกิจกรรมการพยาบาลทุกอย่างที่ให้แก่ผู้ป่วยที่มีความเจ็บปวด	ก่อน	3.89	0.60	สูง
	หลัง	4.11	0.60	สูง
11. พยาบาลสามารถคิดแปลงปรับปรุงการพยาบาลให้เหมาะสมกับบุคคลและสถานการณ์ได้โดยยึดมาตรฐานวิชาชีพ	ก่อน	4.00	0.71	สูง
	หลัง	4.22	0.67	สูง
12. พยาบาลสามารถแก้ปัญหาความเจ็บปวดของผู้ป่วยได้อย่างมีประสิทธิภาพและเหมาะสมกับสถานการณ์	ก่อน	4.00	0.71	สูง
	หลัง	4.22	0.67	สูง
13. พยาบาลได้บันทึกรายงานการพยาบาลผู้ป่วยที่มีความเจ็บปวดอย่างสม่ำเสมอเพื่อสื่อสารและเป็นหลักฐานทางกฎหมายด้านการตัดสินใจทางคลินิก	ก่อน	3.89	0.71	สูง
	หลัง	4.44	0.53	สูง
14. พยาบาลประเมินความต้องการการดูแลความเจ็บปวดต่อเนื่องทั้งในขณะอยู่โรงพยาบาลและบ้าน	ก่อน	3.33	0.87	ปานกลาง
	หลัง	4.11	0.78	สูง
15. พยาบาลวางแผนจำหน่ายโดยใช้หลักการพยาบาลความเจ็บปวดแม้ว่าจะไม่มีคำสั่งการจำหน่ายของแพทย์	ก่อน	3.56	0.73	สูง
	หลัง	4.00	0.74	สูง

ตารางที่ 4 (ต่อ)

การปฏิบัติการพยาบาล		$\bar{X}$	SD	ระดับความเป็นอิสระในการปฏิบัติการพยาบาล
16. พยาบาลสอนและให้คำปรึกษาแก่ผู้ป่วยที่มีความเจ็บปวดและครอบครัวให้สามารถกลับไปดำเนินชีวิตได้อย่างปกติสุข	ก่อน	3.56	0.53	สูง
	หลัง	4.33	0.50	สูง
17. พยาบาลปฏิบัติการพยาบาลเพื่อลดความเจ็บปวดโดยใช้การตัดสินใจเชิงวิชาชีพเพื่อการตอบสนองความต้องการของผู้ป่วยเป็นรายบุคคล	ก่อน	4.22	0.44	สูง
	หลัง	4.33	0.50	สูง
18. พยาบาลสามารถตัดสินใจเลือกวิธีการในการดูแลผู้ป่วยที่มีความเจ็บปวดเพื่อให้ได้รับความสุขสบายทั้งกายและใจได้ด้วยตนเอง	ก่อน	4.00	0.50	สูง
	หลัง	4.11	0.60	สูง
19. พยาบาลสามารถกำหนดกิจกรรมการพยาบาลเพื่อปฏิบัติเองหรือให้สมาชิกในทีมปฏิบัติได้ทันทีที่รับผู้ป่วยไว้ในความดูแลอย่างสอดคล้องกับข้อวินิจฉัยทางการพยาบาล	ก่อน	3.56	0.53	สูง
	หลัง	4.00	0.50	สูง
20. พยาบาลรับผิดชอบและยอมรับผลที่จะตามมาในสิ่งที่ได้เลือกปฏิบัติไปแล้วด้านการปฏิบัติงานร่วมกับบุคคลอื่น	ก่อน	4.44	0.53	สูง
	หลัง	4.44	0.53	สูง
21. พยาบาลประสานงานกับเพื่อนร่วมงานในทีมสุขภาพและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ดี	ก่อน	4.11	0.60	สูง
	หลัง	4.33	0.50	สูง
22. พยาบาลมีส่วนร่วมในการวางแผนการรักษากับแพทย์เจ้าของไข้และทีมสุขภาพเพื่อช่วยเหลือผู้ป่วยที่มีความเจ็บปวด	ก่อน	3.78	1.20	สูง
	หลัง	4.00	0.50	สูง
23. พยาบาลปรึกษาแพทย์เจ้าของไข้เมื่อแผนการรักษายังไม่เกิดผลดีกับผู้ป่วย	ก่อน	4.44	0.73	สูง
	หลัง	4.56	0.53	สูงมาก

ตารางที่ 4 (ต่อ)

การปฏิบัติการพยาบาล		$\bar{X}$	SD	ระดับความเป็นอิสระในการปฏิบัติการพยาบาล
24. พยาบาลได้รับการยอมรับนับถือจากเพื่อนร่วมงานในทีมสุขภาพและผู้ป่วยเป็นอย่างดีในการปฏิบัติการพยาบาลเพื่อระงับความเจ็บปวด	ก่อน	3.89	0.60	สูง
	หลัง	4.11	0.60	สูง
25. พยาบาลรู้สึกภูมิใจในการที่ระดับความเจ็บปวดของผู้ป่วยลดลง	ก่อน	4.33	0.71	สูง
	หลัง	4.44	0.53	สูง

จากตาราง 4 ค่าเฉลี่ยของคะแนนการรับรู้ความเป็นอิสระในการปฏิบัติการพยาบาลเป็นรายชื่อของพยาบาลที่ปฏิบัติการพยาบาลก่อนการใช้รูปแบบการจัดการกับความเจ็บปวดในผู้ป่วยที่มีความเจ็บปวดแบบเฉียบพลันมีความเป็นอิสระในการปฏิบัติการพยาบาลระดับสูง 21 ข้อรายการ และระดับปานกลาง 4 ข้อรายการ ข้อที่ได้คะแนนเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X}=4.44$ $SD=0.53$) จำนวน 2 ข้อรายการคือ ข้อที่ 20 พยาบาลรับผิดชอบและยอมรับผลที่จะตามมาในสิ่งที่ได้เลือกปฏิบัติไปแล้ว และข้อที่ 23 พยาบาลปรึกษาแพทย์เจ้าของไข้เมื่อแผนการรักษายังไม่เกิดผลดีกับผู้ป่วย ข้อที่ได้คะแนนเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X}=2.67$ $SD=0.87$) จำนวน 1 ข้อรายการคือ ข้อที่ 3 พยาบาลใช้ผลการวิจัยมาปรับเปลี่ยนบทบาทของพยาบาลในการปฏิบัติการพยาบาลผู้ป่วยที่มีความเจ็บปวด

สำหรับค่าเฉลี่ยของคะแนนการรับรู้ความเป็นอิสระในการปฏิบัติการพยาบาลเป็นรายชื่อของพยาบาลที่ปฏิบัติการพยาบาล หลังการใช้รูปแบบการจัดการกับความเจ็บปวดในผู้ป่วยที่มีความเจ็บปวดแบบเฉียบพลันมีความเป็นอิสระในการปฏิบัติการพยาบาลระดับสูงมาก 3 ข้อรายการ ระดับสูง 22 ข้อรายการ ข้อที่ได้คะแนนเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X}=4.56$ $SD=0.53$) จำนวน 3 ข้อรายการคือ ข้อ 4 พยาบาลกำหนดบทบาทและกิจกรรมด้วยตนเองในการจัดการกับความเจ็บปวดตามขอบเขตอำนาจหน้าที่กำหนด ข้อ 7 พยาบาลได้วางแผนการพยาบาลและกำหนดกิจกรรมการพยาบาลเพื่อลดความเจ็บปวดสอดคล้องกับสภาพปัญหาความต้องการของผู้ป่วยรายบุคคล และข้อ 23 พยาบาลปรึกษาแพทย์เจ้าของไข้เมื่อแผนการรักษายังไม่เกิดผลดีกับผู้ป่วย ข้อที่ได้คะแนนเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X}=3.78$ $SD=0.67$) จำนวน 1 ข้อรายการคือข้อ 3 พยาบาลใช้ผลการวิจัยมาปรับเปลี่ยนบทบาทของพยาบาลในการปฏิบัติการพยาบาลผู้ป่วยที่มีความเจ็บปวด

2.2 เปรียบเทียบความแตกต่างของการรับรู้ความเป็นอิสระในการปฏิบัติการพยาบาล
ของพยาบาลก่อนและหลังการใช้รูปแบบการจัดการกับความเจ็บปวดในผู้ป่วยที่มีความ
ความเจ็บปวดแบบเฉียบพลันโดยรวมและรายด้านด้วยวิธี Wilcoxon signed rank test

ตารางที่ 5 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของการรับรู้ความเป็นอิสระในการปฏิบัติการพยาบาล
ของพยาบาลก่อนและหลังการใช้รูปแบบการจัดการกับความเจ็บปวดในผู้ป่วยที่มีความ
เจ็บปวดแบบเฉียบพลันโดยรวมและรายด้านด้วยวิธี Wilcoxon signed rank test

การรับรู้ความเป็นอิสระ ในการปฏิบัติการพยาบาล		N	MR	Sum of Ranks	Z	p
โดยรวม	Negative Ranks	2	4.75	9.50	-1.54	.12
	Positive Ranks	7	5.07	35.50		
	Ties	0				
	Total	9				
ด้าน 1 ด้านการใช้ความรู้ ความสามารถในการ ปฏิบัติการพยาบาล	Negative Ranks	2	2.50	5.00	-1.83	.07
	Positive Ranks	6	5.17	31.00		
	Ties	1				
	Total	9				
ด้านที่ 2 ด้านกระบวนการ ปฏิบัติการพยาบาล	Negative Ranks	2	5.00	10.00	-1.49	.14
	Positive Ranks	7	5.00	35.00		
	Ties	0				
	Total	9				
ด้านที่ 3 ด้านการตัดสินใจ ทางคลินิก	Negative Ranks	2	2.25	4.50	-1.91	.06
	Positive Ranks	6	5.25	31.50		
	Ties	1				
	Total	9				

ตารางที่ 5 (ต่อ)

การรับรู้ความเป็นอิสระ ในการปฏิบัติการพยาบาล		N	MR	Sum of Ranks	Z	p
ด้านที่ 4 ด้านการปฏิบัติงาน ร่วมกับบุคคลอื่น	Negative Ranks	3	3.83	11.50	-.92	.36
	Positive Ranks	5	4.90	24.50		
	Ties	1				
	Total	9				

จากตาราง 5 พบว่าเมื่อเปรียบเทียบการรับรู้ความเป็นอิสระในการปฏิบัติการพยาบาล
ของพยาบาลก่อนและหลังการใช้รูปแบบการจัดการกับความเจ็บปวดในผู้ป่วยที่มีความเจ็บปวด
แบบเฉียบพลันมีค่าไม่แตกต่างกันทั้งโดยรวมและรายด้าน

2.3 ความคิดเห็นของพยาบาลวิชาชีพเกี่ยวกับการรับรู้ความเป็นอิสระในการปฏิบัติ
การพยาบาลต่อผู้ป่วยที่มีความเจ็บปวด

ตารางที่ 6 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการรับรู้ความเป็นอิสระในการปฏิบัติการพยาบาลต่อผู้ป่วยที่มี
ความเจ็บปวด (n = 9)

ข้อมูล	จำนวน
1. พยาบาลสามารถทราบได้ว่าผู้ป่วยมีความเจ็บปวด สรุปได้ 4 กรณี ดังนี้คือ	
1.1 ทราบจากการสังเกตลักษณะที่ผู้ป่วยแสดงออก เช่น ท่าทาง สีหน้า ฯลฯ	9
1.2 ทราบจากการพูดคุยซักถามอาการของผู้ป่วย	6
1.3 ทราบจากคำบอกเล่าของผู้ป่วย	4
1.4 ทราบจากรายงานการประเมินสภาพอาการของ ผู้ป่วยแล้วรายงานผล (ส่งเวร) ให้พยาบาลในแต่ละเวรทราบ	1

ตารางที่ 6 (ต่อ)

ข้อมูล	จำนวน
2. พยาบาลปฏิบัติเมื่อผู้ป่วยมีความเจ็บปวดแบบเฉียบพลัน สรุปได้ 5 กรณี ดังนี้คือ	
2.1 ให้การพยาบาลเบื้องต้น เช่น การประคบร้อนเย็น ซึ่งขึ้นอยู่กับลักษณะของความเจ็บปวด	7
2.2 กรณีที่ผู้ป่วยอาการไม่ดีขึ้นจึงรายงานแพทย์	5
2.3 พุดคุย ชักถามประเมินความเจ็บปวด เพื่อหาสาเหตุ ของความเจ็บปวด บริเวณที่เจ็บปวด ความรุนแรงของ ความเจ็บปวด	3
2.4 ให้คำแนะนำกับผู้ป่วยโดยให้ลองปฏิบัติตามขณะมีอาการ อาการเจ็บปวด เช่น ให้ผู้ป่วยหายใจเข้าออกลึกๆ	3
2.5 ให้การรักษาตามคำสั่งแพทย์ เช่น ให้ยาแก้ปวด พาราเซตามอล	3
3. พยาบาลมีบทบาทในการดูแลผู้ป่วยที่มีความเจ็บปวดโดยให้การพยาบาล ในขอบเขตของวิชาชีพพยาบาลสรุปบทบาทของพยาบาลได้ 3 กรณี ดังนี้คือ	
3.1 ให้การพยาบาลเพื่อบรรเทาความเจ็บปวดโดย การวางแผนการพยาบาลร่วมกับผู้ป่วยและญาติ เช่น การประคบร้อน – เย็น นอนพักผ่อน	8
3.2 ดูแลให้การรักษาตามแผนการรักษาของแพทย์ หากผู้ป่วยอาการไม่ทุเลา รายงานแพทย์เเวร	6
3.3 พุดคุยเรื่องต่างๆ ไปให้คำแนะนำเพื่อให้ผู้ป่วยระบาย ความรู้สึกเจ็บปวด อธิบายให้ความรู้เกี่ยวกับโรค สอบถามสาเหตุความเจ็บปวด สัมผัสผู้ป่วย ดูแลด้านจิตใจ ให้กำลังใจผู้ป่วย เป็นต้น	4
4. บทบาทที่พยาบาลสามารถตัดสินใจได้เอง โดยไม่ต้องรับคำสั่ง จากแพทย์สรุปได้ 2 กรณีดังนี้	
4.1 ให้การพยาบาลเบื้องต้น เช่น การประคบร้อน – เย็น เช็ดตัว	9

ตารางที่ 6 (ต่อ)

ข้อมูล	จำนวน
เพื่อให้ผู้ป่วยเกิดความสุขสบายทางด้านร่างกาย การเช็ดตัว การทำสมาธิ ให้อ่อนพัก พุดคุยเบี่ยงเบนความสนใจเพื่อให้ผู้ป่วยเกิดความสนใจ เพื่อให้ผู้ป่วยเกิดความรู้สึกผ่อนคลาย เป็นต้น การให้การพยาบาลสามารถดำเนินการได้เพราะเป็นบทบาทอิสระตามสิทธิและหน้าที่ของพยาบาลทำได้โดยไม่ต้องรอคำสั่งจากแพทย์ ไม่เป็นอันตราย ไม่มีผลต่อผู้ป่วย	
4.2 การให้คำแนะนำ ให้ศึกษาโดยให้ความรู้เกี่ยวกับโรค ให้กำลังใจ แสดงความเห็นใจ ชักถามอาการอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้ผู้ป่วยคลายความวิตกกังวล รู้สึกอบอุ่นทางใจ รู้สึกว่าตนเองมีคุณค่า มีคนดูแลเอาใจใส่	4
5. พยาบาลมีความรู้สึกและความคิดเห็นต่อการระงับความเจ็บปวด ด้วยเทคนิคการพยาบาลโดยไม่ต้องใช้ยาสรุปได้ 4 กรณีดังนี้คือ	
5.1 การไม่ใช้ยาจะเป็นผลดีมากกว่าผลเสียในการลดจำนวน และปริมาณการใช้ยาโดยไม่จำเป็น ตลอดจนส่งผลต่อการประหยัดงบประมาณของประเทศชาติ	6
5.2 พยาบาลสามารถให้การพยาบาลได้อย่างเต็มที่ นอกจากนี้ยังใกล้ชิดกับผู้ป่วย ได้สอบถามอาการของผู้ป่วยทุก 4 ชั่วโมง ไม่ต้องรอคำสั่งจากแพทย์ และรู้สึกภูมิใจในวิชาชีพของตนเองที่สามารถบรรเทาอาการเจ็บปวด	4
5.3 ผู้ป่วยไม่เสี่ยงต่ออาการข้างเคียงของยาเลย	3
5.4 กรณีที่ไม่เห็นด้วยกับการใช้ยา พยาบาลมีความรู้สึกว่าการพยาบาลจะได้ผลดีในผู้ป่วยที่เจ็บปวดไม่มาก แต่บางกรณีที่ผู้ป่วยเจ็บมากอาจจะใช้ไม่ได้ผล เช่น ผู้ป่วยที่ปวดศีรษะมาก ผู้ป่วยบางรายปฏิเสธการพยาบาลต้องการได้รับยาเลย	3
6. รูปแบบการจัดการกับความเจ็บปวดในผู้ป่วยที่มีความเจ็บปวดแบบเฉียบพลันที่สร้างขึ้นมามี	

ตารางที่ 6 (ต่อ)

ข้อมูล	จำนวน
6.1 จุดเด่นและแนวทางเสริมพยาบาลในการศึกษาครั้งนี้เสนอไว้หลายประเด็นดังนี้คือ	
6.1.1 รูปแบบการจัดการกับความเจ็บปวดสามารถใช้ประเมินได้ทันทีในผู้ป่วยทุกราย สะดวกในการนำมาใช้ปฏิบัติงาน เป็นการให้การพยาบาลผู้ป่วยอย่างต่อเนื่องและมีความสม่ำเสมอในการดูแลผู้ป่วย ส่งผลให้ผู้ป่วยมีความรู้สึกที่ดีต่อวิชาชีพพยาบาลและหน่วยงาน เช่น ผู้ป่วยพูดว่า “มาโรงพยาบาลครั้งนี้ดีมากเลย” พยาบาลถามอาการอย่างสม่ำเสมอ	4
6.1.2 รูปแบบการจัดการกับความเจ็บปวดในผู้ป่วยสามารถใช้ได้ดีเฉพาะกับผู้ป่วยที่มีอาการปวดศีรษะ มีไข้หรืออุบัติเหตุมีฟกช้ำจึงควรเอื่อนำมาปฏิบัติ	2
6.1.3 รูปแบบการจัดการกับความเจ็บปวดในผู้ป่วยโดยไม่ใช้ยาพยาบาลสามารถดำเนินการได้โดยไม่ต้องรอคำสั่งจากแพทย์ นอกจากนี้ผู้ป่วยจะไม่เสี่ยงต่อการข้างเคียงของการใช้ยา และมีทางเลือกในการได้รับการดูแลเพิ่มขึ้น	2
6.1.4 รูปแบบการจัดการกับความเจ็บปวดในผู้ป่วยทำให้ทราบว่าผู้ป่วยมีค่าความเจ็บปวดอยู่ระดับใด	1
6.1.5 ความเจ็บปวดบางอย่างไม่เหมาะสมกับรูปแบบการจัดการกับความเจ็บปวดในผู้ป่วย เช่น ควรมีการประคบร้อนด้วย	1
6.2 จุดที่ควรปรับปรุงและแนวทางแก้ไขมีดังนี้	
6.2.1 ข้อคำถามของแบบสำรวจยากเกินไปสำหรับผู้ป่วย ผู้ป่วยบางรายอาจไม่เข้าใจ บางครั้งตอบไม่สัมพันธ์กับความเจ็บปวด	3

ตารางที่ 6 (ต่อ)

ข้อมูล	จำนวน
6.2.2 การประคบเย็นควรเลือกใช้ในบางกรณีที่ได้ผลดีหากผล การวิจัยพบว่าโรคไหนประคบด้วยความเย็นแล้วได้ผลดี ควรนำมาปฏิบัติ แต่บางกรณี เช่น ผู้ป่วยที่บวมแดงร้อน (เป็นหนอง) จะประคบความเย็นไม่ได้ผลหรือผู้ป่วย หลังคลอดการประคบเย็นบางรายไม่ต้องการ ต้องการใช้ กระเป๋าน้ำร้อนแทนมีความรู้สึที่ดีกว่า	3
6.2.3 กลุ่มทดลองบางรายอยู่หลายวันกว่าจะจำหน่ายใช้เวลาในการ เก็บข้อมูลนานควรกำหนดระยะเวลา เช่น 3 วันแล้วหยุดเก็บ	1
6.2.4 ตัวเลขแสดงความเจ็บปวดควรแจกแจงให้เข้าใจง่าย เช่น 0 ไม่เจ็บปวด, 1 ปวดเล็กน้อย, 2 ปวดพอทนเป็นต้น	1

ตอนที่ 3 คุณภาพการพยาบาลตามการรับรู้ของผู้ป่วยใน

3.1 ระดับความเจ็บปวด

3.1.1 เปรียบเทียบระดับความเจ็บปวดก่อนและหลังการประคบเย็นในผู้ป่วยที่มี
ความเจ็บปวดแบบเฉียบพลันของกลุ่มทดลอง

ตารางที่ 7 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ระดับความเจ็บปวดก่อนและหลังการประคบเย็น
ด้วย t – test for dependent means (n = 60)

ระดับความเจ็บปวดก่อน		ระดับความเจ็บปวดหลัง		$\bar{D}$	$SD_{\bar{D}}$	t	df	p
$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD					
5.00	1.23	3.10	1.16	1.90	0.96	10.85*	29	.000

* $p < .05$

จากตาราง 7 พบว่า ระดับความเจ็บปวดก่อนและหลังการประคบเย็นในผู้ป่วยที่มีความเจ็บปวดแบบเฉียบพลันของกลุ่มทดลอง มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $< .05$ โดยระดับความเจ็บปวดก่อนการประคบเย็นสูงกว่าระดับความเจ็บปวดหลังการประคบเย็น

3.1.2 ข้อมูลความเจ็บปวดของผู้ป่วยกลุ่มทดลอง

ตารางที่ 8 จำนวนและร้อยละของความเจ็บปวดของผู้ป่วยกลุ่มทดลอง (n = 30)

ข้อมูล	จำนวน	ร้อยละ
ตำแหน่งที่ปวด		
บริเวณท้องและหลัง	15	50
บริเวณศีรษะ	8	27
บริเวณแขนและขา	7	23
ลักษณะ		
ปวดตื้อๆ	14	47
ปวดเกร็ง	5	17
ปวดแปล็บๆ, จี้ๆ	5	17
ปวดตื้อๆ, ตื้อๆ	5	17
ปวดจุกเสียดแน่น	1	3
ปวดมีนๆ	1	3
ปวดแสบ	1	3
ระยะเวลา		
ปวดตลอดเวลา	17	57
ปวดเป็นพักๆ นานๆ ครั้งไม่แน่นอน	12	40
ปวดเวลาเคลื่อนไหว ถูกขยับ	1	3
ผลกระทบของความเจ็บปวดต่อ		
1. การทำกิจกรรม		
ทำได้ปกติ	18	73
ทำไม่ได้เลย	5	17
ทำได้เล็กน้อย,ทำได้บ้าง	2	7

ตารางที่ 8 (ต่อ)

ข้อมูล	จำนวน	ร้อยละ
ทำได้ลดลงจากปกติเล็กน้อย	1	3
2. อารมณ์		
ปกติ	18	60
หงุดหงิด	10	33
เปลี่ยนแปลงเล็กน้อย, ตกใจ, ใจหวิว	2	7
3. การเดิน		
ปกติ	16	53
เดินเองได้แต่ไม่ค่อยถนัด เช่น ต้องใช้เครื่องช่วยพยุง	9	30
เดินเองไม่ได้	5	17
4. การทำงาน		
ทำไม่ได้เลย	12	40
ทำได้เล็กน้อย	10	34
ทำได้ปกติ	7	23
ทำได้ปานกลาง	1	3
5. สัมพันธภาพกับบุคคลอื่น		
ปกติ	24	80
ไม่ปกติ ไม่อยากพูด	6	20
6. การนอน		
นอนหลับได้	15	50
นอนหลับได้เป็นพักๆ	9	30
นอนไม่หลับ	6	20
7. ความรู้สึกเป็นสุขในชีวิต		
ปกติ	18	60
ทุกข์ทรมาน ไม่มีความสุข	7	23
ไม่ค่อยปกติ	5	17

ตารางที่ 8 (ต่อ)

ข้อมูล	จำนวน	ร้อยละ
ความต้องการของผู้ป่วยและครอบครัว		
ต้องการหาย	26	86
ไม่ต้องการ	2	7
อื่นๆ เช่นอยากแข็งแรง อยากมีบุตร	2	7
ภาวะแทรกซ้อนที่เกิดขึ้นหลังการประคบเย็น		
ไม่มี	29	97
มีปวดเพิ่มขึ้น	1	3

จากตาราง 8 พบว่าตำแหน่งที่ปวดส่วนใหญ่ของผู้ป่วย คือ ปวดบริเวณท้องและหลัง จำนวน 15 ราย (ร้อยละ 50) รองลงมาเป็นบริเวณศีรษะ จำนวน 8 ราย (ร้อยละ 27) ลักษณะที่ปวดส่วนใหญ่จะปวดแบบตื้อ ๆ จำนวน 14 ราย (ร้อยละ 47) รองลงมาปวดเกร็ง ปวดแปล็บ ๆ และปวดตื้อ ๆ จำนวน 5 ราย (ร้อยละ 17) ระยะเวลาที่ปวดส่วนใหญ่จะปวดตลอดเวลา จำนวน 17 ราย (ร้อยละ 57) รองลงมาจะปวดเป็นพัก ๆ นาน ๆ ครั้งไม่แน่นอน จำนวน 12 ราย (ร้อยละ 40) ความเจ็บปวดทำให้มีผลกระทบต่องานต่าง ๆ ดังนี้คือ การทำกิจกรรม ทำได้ปกติ 18 คน (ร้อยละ 73) รองลงมาทำกิจกรรมไม่ได้เลย จำนวน 5 คน (ร้อยละ 17) อารมณ์ส่วนใหญ่ปกติ จำนวน 18 คน (ร้อยละ 60) รองลงมารู้สึกหงุดหงิด จำนวน 10 คน (ร้อยละ 33) การเดินส่วนใหญ่เดินได้ปกติ จำนวน 16 คน (ร้อยละ 53) รองลงมาเดินเองได้แต่ไม่ค่อยถนัดจะต้องใช้เครื่องช่วยพยุง จำนวน 9 คน (ร้อยละ 30) การทำงานส่วนใหญ่จะทำไม่ได้เลย จำนวน 12 คน (ร้อยละ 40) รองลงมาทำได้เล็กน้อยจำนวน 10 คน (ร้อยละ 34) สัมพันธภาพกับบุคคลอื่น ส่วนใหญ่ปกติจำนวน 24 คน (ร้อยละ 80) และรองลงมาไม่ปกติไม่ยากพูดคุย จำนวน 6 คน (ร้อยละ 20) การนอนส่วนใหญ่ นอนหลับได้ จำนวน 15 คน (ร้อยละ 50) รองลงมานอนหลับได้เป็นพัก ๆ จำนวน 9 คน (ร้อยละ 30) ความรู้สึกเป็นสุขในชีวิตส่วนใหญ่ยังรู้สึกเป็นปกติจำนวน 18 คน (ร้อยละ 60) รองลงมารู้สึกทรมาน ไม่มีความสุขเลยจำนวน 7 คน (ร้อยละ 23) ความต้องการของผู้ป่วยและครอบครัว ส่วนใหญ่ต้องการหายจากความเจ็บปวดจำนวน 26 คน (ร้อยละ 86) รองลงมาไม่ต้องการจำนวน 2 ราย (ร้อยละ 7) และอื่น ๆ เช่น อยากแข็งแรง อยากมีบุตรจำนวน 2 ราย (ร้อยละ 7) ภาวะแทรกซ้อนที่เกิดขึ้นหลัง

การประสบเหตุส่วนใหญ่ไม่มีภาวะแทรกซ้อน จำนวน 29 คน (ร้อยละ97) แต่มีผู้ป่วย 1 คนที่รู้สึกปวดเพิ่มขึ้น (ร้อยละ 3)

3.2 ความพึงพอใจในคุณภาพการจัดการกับความเจ็บปวดของผู้ป่วยที่มีความเจ็บปวดในกลุ่มทดลอง ที่ได้รับรูปแบบการจัดการกับความเจ็บปวด และในกลุ่มควบคุมที่ได้รับการพยาบาลตามปกติ

3.2.1 ข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจในคุณภาพการจัดการกับความเจ็บปวด

ตารางที่ 9 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความพึงพอใจในกลุ่มผู้ป่วยที่ได้รับรูปแบบการจัดการกับความเจ็บปวดและกลุ่มที่ได้รับการพยาบาลตามปกติ เป็นรายข้อและโดยรวม

การบริการพยาบาล		$\bar{X}$	SD	ระดับความพึงพอใจ
1. ผู้ป่วยได้รับบริการอย่างรวดเร็ว โดยไม่ต้องคอยนานเมื่อแจ้งว่ามี ความเจ็บปวด	รูปแบบ	4.40	0.50	สูง
	ตามปกติ	3.87	0.68	สูง
2. ผู้ป่วยพึงพอใจที่พยาบาลให้การดูแล ทุกครั้งที่ยื่นขอเมื่อมีความเจ็บปวด	รูปแบบ	4.40	0.56	สูง
	ตามปกติ	3.90	0.60	สูง
3. ผู้ป่วยพึงพอใจที่พยาบาล ให้ความใส่ใจเรื่องความเจ็บปวด แม้มิได้ร้องขอ	รูปแบบ	4.53	0.57	สูงมาก
	ตามปกติ	3.87	0.73	สูง
4. ผู้ป่วยได้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจ เพื่อรับการดูแลเมื่อมีความเจ็บปวด	รูปแบบ	4.30	0.70	สูง
	ตามปกติ	3.63	0.67	สูง
5. ผู้ป่วยพึงพอใจที่พยาบาลมาเยี่ยมและ พูดคุยเพื่อแก้ปัญหาและความต้องการ ด้านความเจ็บปวดของผู้ป่วยอย่างสม่ำเสมอ	รูปแบบ	4.50	0.68	สูงมาก
	ตามปกติ	3.77	0.82	สูง
6. ผู้ป่วยพึงพอใจที่พยาบาลอธิบายถึง สาเหตุและปัจจัยส่งเสริมที่ทำให้เกิด ความเจ็บปวด	รูปแบบ	4.27	0.78	สูง
	ตามปกติ	3.53	0.94	สูง

ตารางที่ 9 (ต่อ)

การบริการพยาบาล		$\bar{X}$	SD	ระดับความพึงพอใจ
7. ผู้ป่วยพึงพอใจที่พยาบาลได้อธิบายให้ทราบเกี่ยวกับแผนและกิจกรรมการบรรเทาความเจ็บปวดที่จะได้รับ	รูปแบบ	4.40	0.62	สูง
	ตามปกติ	3.60	0.97	สูง
8. ผู้ป่วยพึงพอใจที่พยาบาลให้การพยาบาลอย่างสมเหตุสมผลซึ่งยอมรับได้ในขณะที่มีความเจ็บปวด	รูปแบบ	4.40	0.68	สูง
	ตามปกติ	3.83	0.75	สูง
9. ผู้ป่วยพึงพอใจที่พยาบาลมีความพร้อมและเต็มใจให้การดูแลเมื่อมีความเจ็บปวด	รูปแบบ	4.53	0.57	สูงมาก
	ตามปกติ	3.83	0.79	สูง
10. ผู้ป่วยรู้สึกไว้วางใจและเต็มใจที่ได้รับการดูแลจากพยาบาลก่อน	รูปแบบ	4.47	0.57	สูง
	ตามปกติ	4.07	0.83	สูง
โดยรวม	รูปแบบ	4.42	0.45	สูง
	ตามปกติ	3.80	0.52	สูง

จากตารางที่ 9 ค่าเฉลี่ยของคะแนนความพึงพอใจเป็นรายชื่อของผู้ป่วยที่ได้รับรูปแบบการจัดการกับความเจ็บปวดในผู้ป่วยที่มีความเจ็บปวดแบบเฉียบพลันมีความพึงพอใจระดับสูงมาก 3 ข้อรายการ และระดับสูง 7 ข้อรายการ ข้อที่ได้คะแนนเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X}=4.53$ $SD=0.57$) มีจำนวน 2 ข้อรายการคือข้อ 3 ผู้ป่วยพึงพอใจที่พยาบาลให้ความใส่ใจเรื่องความเจ็บปวดแม้มิได้ร้องขอ และข้อ 9 ผู้ป่วยพึงพอใจที่พยาบาลมีความพร้อมและเต็มใจให้การดูแลเมื่อมีความเจ็บปวดข้อที่ได้คะแนนเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X}=4.27$ $SD=0.78$) จำนวน 1 ข้อรายการคือข้อ 6 ผู้ป่วยพึงพอใจที่พยาบาลอธิบายถึงสาเหตุและปัจจัยส่งเสริมที่ทำให้เกิดความเจ็บปวด ส่วนค่าเฉลี่ยของคะแนนความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับสูง ($\bar{X}=4.42$ $SD=0.45$)

สำหรับค่าเฉลี่ยคะแนนความพึงพอใจเป็นรายชื่อของผู้ป่วยที่ได้รับการพยาบาลตามปกติมีความพึงพอใจระดับสูงทุกข้อ ข้อที่ได้คะแนนเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X}=4.07$ $SD=0.83$) มีจำนวน 1 ข้อรายการ คือข้อ 10 ผู้ป่วยรู้สึกไว้วางใจและเต็มใจที่ได้รับการดูแลจากพยาบาลก่อนจะได้รับยาระงับปวด ส่วนข้อที่ได้คะแนนเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X}=3.53$ $SD=0.94$) จำนวน 1 ข้อรายการคือข้อ 6 เหมือน

กับผู้ป่วยที่ได้รับรูปแบบการจัดการกับความเจ็บปวด ส่วนค่าเฉลี่ยของคะแนนความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 3.80$ $SD = 0.52$)

3.2.2 เปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจในคุณภาพการจัดการกับความเจ็บปวดของผู้ป่วยในกลุ่มที่ใช้รูปแบบการจัดการกับความเจ็บปวด และกลุ่มที่ให้การพยาบาลตามปกติ

ตารางที่ 10 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความพึงพอใจในคุณภาพการจัดการกับความเจ็บปวดของผู้ป่วยในกลุ่มที่ใช้รูปแบบการจัดการกับความเจ็บปวดและกลุ่มที่ให้การพยาบาลตามปกติ

การพยาบาลที่ใช้รูปแบบ ($n = 30$)		การพยาบาลตามปกติ ($n = 30$)		t	p
$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD		
4.42	.45	3.80	.52	4.92*	.000

* $p < .05$

จากตาราง 10 พบว่าค่าเฉลี่ยของความแตกต่างระหว่างความพึงพอใจในผู้ป่วยกลุ่มทดลองที่ได้รับรูปแบบการจัดการกับความเจ็บปวด มีความแตกต่างกันกับผู้ป่วยกลุ่มควบคุม ที่ให้การพยาบาลตามปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $p < .05$ โดยผู้ป่วยกลุ่มที่ได้รับรูปแบบการจัดการกับความเจ็บปวดมีความพึงพอใจสูงกว่าผู้ป่วยกลุ่มที่ให้การพยาบาลตามปกติ

3.2.3 ความคิดเห็นของผู้ป่วยเกี่ยวกับการจัดการกับความเจ็บปวดและสิ่งที่มีผลต่อความเจ็บปวด ข้อมูลนี้ได้มาจากแบบสอบถามปลายเปิดชุดที่ 3 ส่วนที่ 2 เป็นการตอบแบบสอบถามของผู้ป่วยเกี่ยวกับความพึงพอใจของผู้ป่วยต่อคุณภาพการจัดการกับความเจ็บปวด และสิ่งที่มีผลต่อความเจ็บปวดทำการวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis) แล้วนำมาแจกแจงความถี่โดยมีรายละเอียดดังตารางที่ 11

ตารางที่ 11 ความคิดเห็นของผู้ป่วยเกี่ยวกับการจัดการกับความเจ็บปวด และสิ่งที่มีผลต่อความเจ็บปวด ($n = 30$)

ข้อมูล	จำนวน
1. ผู้ป่วยมีความพึงพอใจต่อการพยาบาลเพื่อบรรเทาความเจ็บปวดขณะที่นอนพักรักษาตัวอยู่ในโรงพยาบาลสรุปได้ 3 กรณีดังนี้คือ	
1.1 พยาบาลให้บริการดูแลเอาใจใส่ดี รักษาดี	23
1.2 พยาบาลซักถามอาการบ่อย	3
1.3 พยาบาลให้คำแนะนำดีเข้าใจง่าย	1
2. สิ่งที่ทำให้ระดับความเจ็บปวดของผู้ป่วยเพิ่มขึ้นสรุปได้ 5 กรณีดังนี้คือ	
2.1 การเปลี่ยนอริยาบท เช่น เวลาขยับตัว ถูกเค้น ถูกนั่ง เวลาไอมากๆ	6
2.2 สิ่งกระตุ้นจากภายนอก เช่น สภาพอากาศร้อน เสียงดัง การถูกทำแผล หรือถูกสัมผัสบริเวณแผล	6
2.3 การปฏิบัติตน เช่น นอนมากเกินไป หรือนอนพักผ่อนไม่เพียงพอ	3
2.4 สภาพจิตใจของผู้ป่วย เช่น ความเหงาเมื่ออยู่คนเดียวหรือการไม่ได้รับความสนใจจากคนรอบข้าง ไม่มีคนให้คำปรึกษา	2
2.5 ไม่มีสิ่งมากระตุ้น อยู่เฉยๆ ก็ปวดเอง	2
3. สิ่งที่ทำให้เกิดความเจ็บปวดของผู้ป่วยลดลงสรุปได้ 6 กรณีดังนี้	
3.1 การได้รับยา เช่น ยากิน ยาฉีด ยาทา	14
3.2 จากความเย็นที่นำมาประคบ อากาศเย็น	12
3.3 จากพยาบาลที่ดูแลเอาใจใส่ดีเป็นกันเอง ชี้แนะเข้มแข็งใส่ใจทำแผลเบาๆ	9
3.4 จากสภาพแวดล้อมที่ดี เช่น ครอบครัว คนรอบข้างให้คำปรึกษาดี คอยปลอบใจ	4
3.5 จากสภาพจิตใจของผู้ป่วยเอง เช่น เวลาสบายใจ หรือมีความอดทนเมื่อเจ็บปวด	3
3.6 จากการปฏิบัติตน เช่น นอนพักผ่อนให้เพียงพอ	2